

завдання розробки і декларування соціальної політики, формування портфеля соціальних проектів і розробки на його основі соціальної звітності з подальшим позиціонуванням стратегічних соціальних ефектів.

Список використаних джерел:

1. Одегов Ю. Г. Корпоративная социальная политика и социальная ответственность бизнеса / Ю. Г. Одегов, Е. В. Логинова // Нормирование и оплата труда в промышленности. – 2013. – № 1. – С. 19–26.
2. Попова Е. В. Инструментарий развития социальной ответственности промышленного предприятия: дис. ... канд. экон. наук; 08.00.05 / Попова Екатерина Владимировна. – Сургут, 2015. – 162 с.
3. Таран-Лала О. М. Функціонування соціально-економічних систем: теорія та практика: монографія / О. М. Таран-Лала. – Полтава : ПУЕТ, 2016. – 332 с.
4. Creceru A.F., Radulescu V. Social responsibility of the organization to customers through corporate communication / Romanian Journal of Marketing. – Nr. 3, 2014. – P. 73–76.
5. Global Reporting Initiative (official website – офіційний сайт) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.globalreporting.org/Pages/default.aspx>.
6. Żywicka A., Zasada zrównoważonego rozwoju a prowadzenie działalności gospodarczej na przykładzie działalności w zakresie obrotu środkami ochrony roślin lub ich konfekcjonowania, [w:] Działalność gospodarcza na obszarach chronionych, R. Biskup, M. Pyter, M. Rudnicki, J. Trzewik (red.), KUL, Lublin 2014.

Варцаба О. А., Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ВПЛИВ ДЕМОГРАФІЧНОГО СТАНУ
НА ПОКАЗНИКИ РОЗВИТКУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Дніпропетровська область є однією із потужніших в країні, відноситься до числа регіонів, які називають старопромисловими. «Характерними особливостями її є потужний природно-ресурсний потенціал, високий рівень економічного розвитку, і водночас – надзвичайно складна, негативна екологічна ситуація. Все це в комплексі створює важкі умови для життєдіяльності населення, формує складну демографічну ситуацію. Демографічна ситуація області сформувалась під впливом різних факторів, насамперед, це пов'язано з високим економічним розвитком території, що в свою чергу впливає на структуру населення та її розміщення» [5].

Дніпропетровська область – одна із найбільш заселених в Україні, має особливі можливості відтворення та розміщення населення.

Незважаючи на деякі позитивні тенденції, демографічна ситуація у Дніпропетровській області залишається складною, і, якщо скорочення і надалі відбуватиметься такими ж темпами, то дуже скоро суттєво скоротиться кількість мешканців області, і можливо м. Дніпро втратить статус «міста з мільйонним населенням». Сучасні демографічні процеси в області мають негативні ознаки: скорочення чисельності населення, від'ємний його приріст, від'ємне сальдо міграції [1].

Чисельність молодшої групи населення області щороку зменшується, це пояснюється низькими показниками народжуваності, через переорієнтацію основних життєвих принципів, підвищенням віку формування сімей, прагненням до кар'єрного росту та інш. Низький рівень народжуваності і доволі високий рівень смертності, що в сукупності призводить до скорочення населення, супроводжується практично невинним зростанням кількості осіб старше працездатного віку, тобто відбувається «старіння населення».

Середня вікова група є найчисельнішою. Спостерігається велика частка іммігрантів працездатного віку, оскільки область є однією з найбільш розвинених в Україні.

В умовах посилення деструктивних процесів в суспільному житті України в цілому, та Дніпропетровському регіоні є негативні зрушення в структурі причин смертності. Великі диспропорції у доходах населення, підвищення рівня безробіття та погіршення умов праці негативно позначилися на стані здоров'я населення та показниках його відтворення. В цілому, демографічна ситуація Дніпропетровської області може бути визначена як несприятлива, хоча і поєднується з досить високим рівнем економічного розвитку.

Зміна кількості дітей шкільно-дошкільного віку, літніх людей, людей працездатного віку викликано зменшенням чисельності народжених та старінням населення. Зміни, що стосуються населення, впродовж майбутніх років будуть визначати економічну, соціальну та бюджетну ситуацію в області. «Вчасне виявлення тенденцій демографічного розвитку населення дійсно впливає на кількість робочої сили в області. Дохід регіону залежить від демографічних характеристик населення працездатного віку та показників демографічного розвитку [3].

Через зміну пенсійного віку для жінок навантаження на національний бюджет буде меншим, оскільки жінки платитимуть податок на дохід довше, а йтимуть на пенсію пізніше. Оскільки частка мешканців міста, старших за пенсійний вік, зростатиме, відбудеться більше зміщення вбік категорії осіб 65 років і старші, які потребують значно більше медичних послуг та кращого доступу до лікарів і лікарень [2].

Для покращання демографічної ситуації в області необхідно приділити увагу вирішенню певних короткострокових та довгострокових завдань, а саме:

- економічному забезпеченню відтворення населення;
- соціальному захисту людей похилого віку, багатодітних сімей;
- забезпеченню доступності висококваліфікованої медичної допомоги та високоякісної освіти;
- вирішенню гендерних проблем;
- зниженню масштабів вживання тютюну, насамперед молоддю;
- формуванню культури вживання алкогольних напоїв.

Список використаних джерел:

1. Крючков Г. Демографічна криза в Україні: причини і наслідки//Персонал. – 2003.
2. Лібанов Е. Як подолати демографічну кризу//Праця і зарплата. – 2007. – №12.

3. Кіндякова К. С. Демографічні тенденції розвитку регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2012-1/doc/2/02.pdf>
4. Кошулько О. В. Демографічна ситуація в Україні, її регіональні особливості [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://confer-dsum.ucoz.ua/_fr/0/2052439.pdf
5. Тімар І. В. Перспективи розвитку промислового туризму в Дніпропетровській області / І. В. Тімар // Проблеми економіки: нові ринки та нові напрямки розвитку: матеріали науково-практичної конференції (м. Дніпропетровськ, 6–7 лютого 2015 р.) – Дніпропетровськ: НО «Перспектива», 2015. – Ч.3 – С. 11–14.

К. держ. упр. Величко Л. А., д. е. н. Величко О. П.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ В УКРАЇНІ

Світовий досвід свідчить, що дуже часто вирішальною умовою досягнення успіху у будь-якій справі є ефективне управління. Сьогодні менеджмент займає важливе місце в тому числі і в галузі освітніх послуг [1; 4]. Тому організація управління в сфері вищої освіти України, яка буде побудована на реальних глибоких демократичних засадах, може забезпечити значне покращення якості роботи сучасних вищих навчальних закладів (ВНЗ).

За останні роки суттєво змінилося середовище, в якому працюють ВНЗ України: відбулися структурні зміни на ринку праці, більш динамічними та гнучкими стали вимоги до підготовки фахівців, значно підвищився рівень конкуренції на ринку освітніх послуг, підприємства все більше беруть до уваги не стільки наявність диплому про вищу освіту, скільки рівень знань та здібностей випускника університету.

Останнім часом відбувся значний прогрес і у наданні українським ВНЗ статусу академічної автономії, що є загальноприйнятою практикою більшості успішних країн. Це має підвищувати рівень відповідальності самих університетів і стимулювати їх до розробки нестандартних освітніх, освітньо-професійних та освітньо-наукових програм. Метою яких є забезпечення прогресивного розвитку та підвищення власної ефективності на ринку освітніх, наукових та консультаційних послуг [2].

У той же час значна частина сучасних вищих навчальних закладів України (перш за все державної форми власності) за своїм змістом залишаються установами з бюрократичним типом організації діяльності. В умовах світової глобалізації це суттєво стримує прогресивний розвиток вітчизняної освіти та послаблює конкурентні позиції більшості українських ВНЗ на європейському ринку. Більше того, навіть у порівнянні з багатьма вищими пострадянських країн, провідні українські університети нині стали суттєво поступатися у рейтингах [3].

Така ситуація вимагає прогресивних регуляторних змін, які стимулюватимуть внутрішньо університетські реформи.